Ačkoli většina z nás žije ve městech, v našich genech stále koluje informace o příchodu jara. O znovuzrození přírody, návratu slunce a hojnosti. Tak to vnímali naši předci v dávno předkřesťanské době, a tak to vnímáme i my. I když si to třeba nepřipouštíme, stále nám tato informace koluje v žilách. Nastavujeme tvář slunci, když vyjedeme po eskalátorech z metra, slyšíme všudypřítomné ptačí cvrlikání, když nastupujeme do auta, a dokonce vnímáme vůni zorané půdy, když jdeme domů s nákupem. Ať si to uvědomujeme či ne, stále je v nás zakódována informace o návratu slunce, prodlužujících se dnech, probouzení přírody a konci lenivého období.

Je velmi příjemné, jak se k nám vrací jaro. Dny se prodlužují a teplota stoupá. Z hlíny začínají vykukovat malé zelené růžky, které potvrzují, že jaro opravdu přichází. Ano. I v březnu a dubnu nám může nasněžit, ale dobře víme, že sníh dlouho nevydrží. A že ptačí zpěv bude po ránu čím dál tím silnější. Hřejivé sluneční paprsky nás budou vytahovat z domů ven a naše novoroční předsevzetí se budou mnohem lépe plnit. Teplý vítr nás opět vytáhne na dlouhé procházky, zahrádky kaváren se budou plnit a všechno bude tak nějak veselejší.

Naši předci na svatého Řehoře začínali sít první semínka a na svatého Josefa sázeli rané brambory. Pokud nemáte pole či zahradu, není nic jednoduššího než si vlastní klíčky vypěstovat doma. Hrášek, řeřicha, salát. Už po pár dnech si budeme na chlebu s máslem pochutnávat na jarních vitamínech. Dva týdny před Velikonocemi lidé ze vsi vynášeli slaměnou postavu v ženských šatech. Symbolizovala Smrt a vše, co lidé spojovali s dlouhou a temnou zimou. My dnes nemusíme vyrábět slaměnou smrtku, ale k jarnímu úklidu nás přesto motivovat může. Porovnejte skříň, spíž, vyčistěte lednici. Na úklid v domácnosti můžete použít ocet, který vyčistí leccos. Ukliďte nejen své domovy, ale i uvnitř sebe. Na to však použijte něco jemnějšího než ocet. Třeba naše skvělé italské víno. Protože jak víme, jaro je v Itálii velmi inspirativní.

I my dostáváme nový impulz a jarní energii pro nové aktivity. Radujte se z krásných jarních dnů s námi a nechte se nalákat naším programem. Nebo se jen tak zastavte. Na kávu, na kus řeči. Je dobré se po zimě potkat se všemi známými, se všemi přáteli, nebo prostě jen tak na kus řeči až půjdete okolo. A my se na vás, naši přátelé, těšíme!

Martina Machalíčková

Galerijní noviny

café
ZELENÝ DŮM
Galerie

BŘEZEN - DUBEN 2023

OTEVÍRACÍ DOBA

ÚTERÝ AŽ NEDĚLE OTEVŘENO
OD 9:00 DO 19:00 HODIN.
VELIKONOČNÍ SVÁTKY 7.-10. 4. BUDE OTEVŘENO

Číslo do kavárny: 608 943 568
od 9:00 do 19:00 hodin
Rezervace na akce, rezervace míst a objednávky celých dortů i většího množství zákusků.

GALERIJNÍ STŘEDY – pravidelně každou středu
je vám k dispozici
od 14:00 do 19:00 hodin galeristka.

Kontakty na galerii: +420 774 555 258
www.cafegaleriezelenydum.cz
galerie@cafegaleriezelenydum.cz,
Instagram: Cafe Galerie Zelený Dům
Fb: Café Galerie Zelený Dům

Café Galerie Zelený Dům –
dvojčíslo č. 3-4/2023- březen- duben
Vychází 2.3. 2023.
Vydává Martina Machalíčková.
Adresa: Újezd nad Lesy, Třebětínská 591, 19016
IČO: 16166779, DIČ: CZ 7357020011
Příjem inzerce:
galerie@cafegaleriezelenydum.cz
Grafická úprava: Betis spol.s.r.o.
Tisk: Betis spol.s.r.o.
Náklad 4.200 ks.
Uzávěrka příštího čísla 15. 4. 2023
MK ČR E 24061

Časopis je vydáván bez dotací a jakýchkoli finančních příspěvků. Veškeré náklady spojené s přípravou, tiskem a distribucí jsou plně hrazeny Café Galerií Zelený Dům.

AKADEMICKÁ MALÍŘKA HELENA ŠTEFKOVÁ-HRUŠKOVÁ

Již několik let se více či méně pravidelně potkáváte v galerii s obrazy této malířky. Většinou vás upoutá obraz větších rozměrů plný jarních, letních, nebo podzimních květin. Její louky vás přímo vtáhnou. Přinutí vás udělat krok na lehký náznak cestičky mezi loukami a vést vás do neznáma…

Helena vyrůstala v umělecké rodině. Její otec Miloš Hruška a matka akademická malířka Helena Hrušková-Slavíková jí do vínku dali obrovský talent. K tomu přidejme častý pobyt na chalupě v Orlických horách, kde kouzlo panenské přírody a proměnlivost kraje v běhu ročních období učarovalo Heleně natolik, že zde v podstatě tráví většinu roku.

A zde také vznikají její díla. Světlo na jejích olejomalbách je měkké, jaksi rozptýlené až snové. V jejích malbách květin lze na první pohled spatřit velké citové zaujetí, něžnost i způsob malířského vystižení jejich svěží přirozenosti. Volný přednes, citlivé tahy a doteky štětce v decentní zkratce. Téměř lze cítit jejich vůni. Lze cítit pomíjivost rozkvetlých květů i obrovskou moc výtvarné čistoty. Díky tomuto projevu se akademická malířka Helena Štefková-Hrušková začleňuje mezi malíře spjaté s realitou a svým žensky jemným, poetickým a impresivně cítěným projevem. Mezi malíře, kteří neodmyslitelně patří na českou výtvarnou soudobou scénu.

Na jarní výstavě bude mít tentokrát tato výtvarnice hlavní slovo.

8. 3.- 30. 4. 2023

M.M.

Jaro v galerii

ak. mal. Helena Štefková-Hrušková,
Květuše Burešová, Zdeněk Zeman,
Walter Peňao *olejomalba*

Zuzana Oberthorová-Popelková
litografie

Zuzana Muzikant-Jeřábková *akvarel*

Výstavu zahájíme ve středu 8. 3. mezi 17:00 a 19:00 hodinou společným setkáním s výtvarníky. Máte skvělou příležitost poslechnout si povídání autorů vystavených obrazů a zeptat se jich na vše, co vás zajímá okolo jejich práce.

Výstava potrvá do neděle 30. 4. 2023

M.M.

VELIKONOCE U NÁS A VE SVĚTĚ

Před pár dny jsme slavili Vánoce a už tu jsou Velikonoce.
Ve světě je řada zemí, kultur a společenství, která mají vlastní, a často i ojedinělé způsoby slavení velikonočních svátků. Velikonoce se totiž vždy prolínaly s prapůvodními oslavami pohanských svátků jara. A ty opravdu zajímavé oslavy? Ve francouzském městě Haux se každoročně na Velikonoční pondělí vyrábí na hlavním náměstí gigantická omeleta pro 1.000 lidí. Použije se asi 4.500 vajíček. Podle historie tam Napoleonovi chutnala vajíčka, a tak si na další den objednal omeletu pro celou svoji armádu. Na řeckém ostrově Korfu dopoledne na Bílou sobotu vyhazují na ulici hliněné nádobí, hrnce a džbány. Tento zvyk má zabezpečit úrodu a hojnost v novém roce. Na Haiti se v podstatě kombinují katolické zvyky a praktiky woodoo. Konají se zvířecí oběti, hraje se na bambusové trubky a konají se barevné průvody. Děti ve Švédsku se převlékají za čarodějnice a chodí od domu k domu a vyměňují svoje kresby a malůvky za sladkosti.
Také pro své děti schováváte sladkosti po zahradě? První příběh o velikonočním zajíčkovi, který schovává vajíčka na zahradě, byl zveřejněný v roce 1680.
A proč jsou vlastně v této době vajíčka úplně všude? Po celém světě jsou vnímána jako symbol plodnosti a jara, které přináší nový život a znovuzrození. V naší zemi jsou nejvíce rozšířené oslavy na Velikonoční pondělí, kdy se chodí na „pomlázku“. Muži své ženy musí vyšlehat vlastnoručně upletenou vrbovou pomlázkou. Mnoho regionů se drží tradice a muži pomlázky opravdu pletou. V každém domě, kde koledují, pak dostanou barevné stužky, kterými se pomlázka zdobí. Jak jste na tom pánové u nás v Újezdu? Ať už svou pomlázku upletete, nebo koupíte, vyšlehejte jemně nejen všechny ženy v rodině, ale i ty, ke kterým půjdete koledovat. A běžte. Některé tradice nejsou tak úplně špatné a minimálně si s kamarády užijete legraci. Především však zaručí to, že vám ženy následující rok „neuschnou“. Ty si pro vás na oplátku připraví vlastnoručně malované vajíčko, čokoládové dobroty, nebo panáka alkoholu. Po návratu domů si můžete společně dát pečeného sladkého beránka, mazanec, nádivku s kopřivami, maso, vejce a chléb. A to přeci stojí za trochu té námahy a návratu k tradicím.

M.M.

JARO V GALERII

Ve středu 8. 3. začíná úžasná inspirativní jarní výstava. Je to výstava výtvarníků, kteří k sobě zdánlivě nepatří, nicméně všichni disponují obrovskou energií, inspirací a originalitou. Jarní skupinová výstava bude plná zajímavých jmen, představím však i jedno jméno nové, pro nás s nádechem exotiky.
Ak. mal. Helena Štefková- Hrušková si pro vás připravila překrásné květinové louky a vázy plné kytic.
Zuzana Oberthorová-Popelková je výtvarnice, která se celoživotně věnuje grafice. Jako jedna

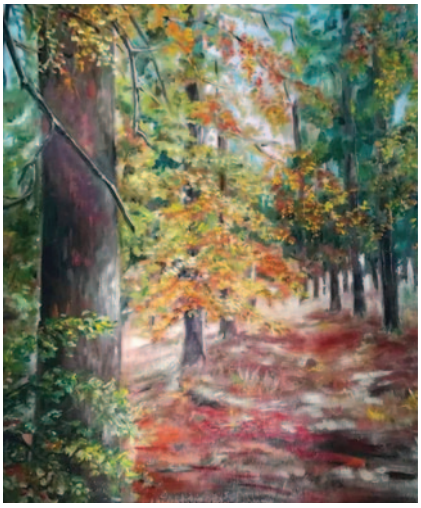

z mála žen u nás si litografie sama tiskla na stroji po svém otci. Na výstavě budou k vidění i dvě barevné litografie Karla Oberthora, jejího tatínka.
Zdeněk Zeman nám představí novou kolekci krásných automobilů, letadel a prázdninových pikniků s nádechem starých dobrých časů, kdy naleštěná auta vydávala ten správný zvuk a letadla, která se odlepila od země byla senzací.
Česká krajina, polní i lesní cesty, doména Květuše Burešové, vám připomenou, jak krásné jsou vycházky přírodou a jak příjemné jsou obrazy s touto tematikou.
Akvarel. To je jedna z velmi speciálních technik a akvarely Z. M. Jeřábkové jsou romantické a lehce zasněné. Ačkoli na této výstavě uvidíte i její olejomalbu, akvarel jí opravdu sedí a během dubna se s paní Jeřábkovou můžete setkat i na výtvarném workshopu.
Opět v naší galerii přivítáme i nové jméno. Nyní krátce představím malíře, který pochází z Méridy ve Venezuele. Walter Peña vystudoval pedagogickou univerzitu v jeho rodném městě. Sám říká „podle někoho začátek, podle jiného konec And“. Podle Waltra je však rozhodně „začátek“ tohoto pohoří jeho největší inspirací pro výtvarnou tvorbu. Na studijním projektu

z programu Erasmus na Sardinii v Itálii se seznámil se svojí budoucí ženou. V Praze žije s rodinou již pět let. Hlavní město pro něj prý bylo velkým překvapením. Praha je historické město, a tak si v centru stále připadá jako turista. Walter rád vypráví, jak ho překvapila hromadná doprava. „Veškeré prostředky jezdí na čas, člověk ani nepotřebuje auto“. Další obrovský rozdíl bylo ticho. Ve Venezuele naopak i v dopravních prostředcích hraje hudba, všichni zpívají a baví se. Podle jeho slov ho velmi mile překvapilo, jak moc je Česká republika bezpečná země. „Latinská Amerika takhle bezpečná opravdu není“.
Walter, jako mnoho jeho kolegů začal malovat v dětství. Dnes je pro něj malování velký koníček a čas na relaxování. Věnuje se malbě nejen olejem, ale také kombinací kávy a kakaa.
V obrazech tohoto venezuelského malíře najdeme naprosto jiný pohled na kompozici, barevnost i námětovou pestrost. V jeho díle uvidíme široké spektrum stylů od realismu přes post-romantický kubismus až k pocitové symbolice a v nekonečné řadě i abstrakci. Jeho největší inspirací jsou barvy Latinské Ameriky, moře a hory. Na výstavě uvidíte výběr z Waltrových obrazů a záměrně jsem zabrousila do jeho nejrůznějších stylů.
Jarní výstava bude velmi pestrá a samozřejmě uvidíte i několik dalších výtvarníků, a to především v rámci kavárny. I zde se setkáváte jen s těmi nejlepšími jmény. Jak už je zvykem, budou vystavené obrazy zpestřené a doladěné překrásnými dekoracemi. Samozřejmě zde najdete dekorace s jarním nádechem od nejrůznějších výtvarníků i dílen. Každopádně to budou originální kousky, které doladí a osvěží váš interiér.
Výstava začne ve středu 8. 3. společným setkáním s výtvarníky a trvat bude do konce dubna. M.M.

JARNÍ POZVÁNKY

Tyto dva měsíce jsou nabité programem.
A ne ledajakým programem.

ZAHÁJENÍ VÝSTAVY „JARO V GALERII“
Ve středu 8. 3. se mezi 17:00 až 19:00 setkáte s výtvarníky, kteří budou vystavovat své obrazy na jarní výstavě. Popovídáte si s nimi a vyzpovídáte je. Dozvíte se o jejich práci na nejnovějších obrazech, o inspiracích i plánech. Jednoduše o všem, co vás v souvislosti s uměním zajímá. Udělejte si čas a přijďte si s pěticí výtvarníků připít na další úspěšnou práci.

WORKSHOP – Z.M.JEŘÁBKOVÁ - AKVAREL
Přijďte se naučit něco nového. Svěřte přípravu nedělního oběda někomu jinému a udělejte si, třeba s kamarádkou, příjemnou neděli s báječnou výtvarnicí. Naučíte se pracovat s akvarelem, prohloubíte své výtvarné znalosti a odnesete si svůj vlastní obrázek, kterým se budete pyšnit. Vše, co budete potřebovat, budete mít k dispozici.
Neděle 19. 3. od 10:00 do 14:00 hodin.
Vstupné 1500 Kč, pouze 8 osob.

WORKSHOP PRO DĚTI „CO A JAK V GALERII“
„Do galerie? A proč? To je nuda!“
Ale vůbec ne! Jen je třeba zjistit, co je na té galerii vlastně zajímavé. A že galerie není jen pro staré. Víte, jak se připravuje výstava? A jak vznikají opravdová umělecká díla? A co všechno se na obrazu dá najít? Pár čar? Tak to zkuste!
Proč se výjimeční a slavní lidé po celém světě obklopují uměním a proč je fajn se o umění zajímat? A že těch pár čar, které vypadají tak snadně, není vůbec snadné vytvořit. Pořad je speciálně připravený pro vaše potomky ve věku

8-12 let. Pokud budou mít zájem starší, domluvíme další termín, anebo se mohou přidat.
Úterý 21.3., 17:00 až 18:30, vstupné 100 Kč.
Rezervace nutná, maximálně 8 osob.

PŘEDNÁŠKA – „KOLIK NÁřečí UMÍŠ…“ , PhDr. Martina Ireinová, Ph.D.
Přemýšleli jste někdy, kolik nářečí se používá v naší zemi? Každého napadne Ostravsko. Samozřejmě. Ale nářečí, která se stále užívají, je mnohem více a pro jedno slovo najdeme mnoho krajových názvů. Víte však, jak se nářečí liší krajově? Jak probíhá takový výzkum dnes a jak v minulosti? A jak se mohou do výzkumů zapojit lidé? To vše a mnohem více se dozvíte od odbornice na nářečí, Martiny Ireinové z Masarykovy univerzity v Brně, která přijala pozvání do Zeleného Domu.
Středa 29.3.od 19:00 hodin, vstupné 200 Kč.

KONCERT – „LEVANDULOVÁ CARMEN“ EVA KRIZ-LIFKOVÁ - ZPĚV a MILAN DVOŘÁK - KLAVÍR
Vzpomínáte na úžasný zážitek z loňské „Pocty Haně Hegerové“? Tento koncert na ten první navazuje. Proč? Protože repertoár Hany Hegerové by vydal nejen na dva koncerty a bylo by škoda přijít o ty nejkrásnější skladby. A také proto, že více jak pětadvacet let vedení souboru vydá na dlouhé povídání. A Milan na toto období spolupráce s Hanou velmi rád vzpomíná. Šansoniérka Eva Kriz-Lifková je skvělá zpěvačka a s Milanem Dvořákem tvoří úžasný a nerozlučný pár. Přijďte společně s nimi zavzpomínat na jednu z našich nejznámějších zpěvaček.
Středa 5.4. od 19:00 hodin, vstupné 250 Kč.

PŘEDNÁŠKA MANŽELŮ ZEMANOVÝCH – „RADOSTI BAROKNÍHO KAVALÍRA“
Zábavné poučení o dobrém jídle, dobrém pití, stolování v dobré společnosti, o zpěvu a tanci a dalších radostech doby barokní. V přednášce budou uvedeny výňatky z odborné literatury „Staročeské umění kuchařské“, Čeňka Zíbrta, „Tance a slavnosti 16.-18. století“, kolektiv autorů a „Kuchyně a stolničení na šlechtických sídlech“ od Pavly Kalousové. Radostmi rozverné barokní doby vás opět provedou vaši staří známí, Jana a Zdeněk Zemanovi.
Čtvrtek 20.4. od 19:00 hodin, vstupné 200 Kč

Jak víte, kapacita míst v galerii se zastavuje na čtyřiceti, což zajišťuje komorní atmosféru všech našich akcí, ale při větším zájmu je třeba reagovat rychle a udělat si včas rezervaci místa. Pamatujte na to a volejte od úterý do neděle na číslo 608 943 568. M.M.

VÝROČÍ A VYCHÁZKY BŘEZEN – DUBEN 2023

Milí přátelé, všimli jste si, jak ten čas letí? Před pár týdny jsme se těšili na Vánoce a teď už je pomalu jaro za dveřmi. Už máme zase březen, tak na koho si vzpomeneme tentokrát? Březen je v našich končinách takový zapeklitý měsíc, je protkaný mnoha úmrtími a vůbec daty, která je lepší si ani nepřipomínat. Ještě že máme dvouměsíčník, a tak se můžeme podívat i do dubna. No, a tady už je to lepší. Lepší? Co říkám, přímo skvělé. Tentokrát potěšíme naše čtenářky, protože duben nám dává příležitost věnovat naši vzpomínku ženě. Ženě výjimečné jak svým talentem, tak i svým životem a nekonformními životními názory. Dokonce mě s ní pojí jakési duchovní pouto, protože podle mých rodičů jsem svoje první jméno získal také po ženě, tedy po své kmotře Zdeňce.
Narodila se 9. dubna 1858 v Praze. Zdenka, či Zdeňka Braunerová, pokřtěna jako Zdislava Rosalia Augusta. Narodila se do zámožné pražské rodiny jako poslední ze čtyř dětí. Jejím otcem byl advokát a poslanec říšské rady JUDr. František August Brauner, pocházející z mlynářského rodu usazeného v Litomyšli. Matka, Augusta Anna Karolina, rozená Neu-

mann, pocházela ze starého šlechtického rodu a sama byla amatérskou malířkou. Zdeňčina maminka záhy poznala její talent a umožnila jí studovat u Amálie Mánesové. Na Vyšší dívčí škole byl jejím učitelem Soběslav Hippolit Pinkas. Soukromě navštěvovala ateliér Františka Ženíška. Zásadní vliv na její životní rozhodnutí vstoupit na uměleckou dráhu, měl Julius Mařák a především Antonín Chittussi, který se stal nejen jejím učitelem, ale i důvěrným přítelem. Tak důvěr- ným, že Chittussi dokonce požádal Zdeňku o ruku. Uvědomme si, že je druhá polovina devatenáctého století. Maloměšťácká Praha jistě s gustem dlouho probírala Zdeňčino odmítnutí nabízeného manželství. *„Že prý chce žít v rovnocenném partnerství dvou umělců. Kdo to kdy viděl“*. Ze šosácké Prahy Zdeňka roku 1881 odjíždí do Paříže, kde studuje na Akademii Colarossi. Ve Francii nakonec zůstává až do poloviny devadesátých let. Ovšem nejen tam. S nadšením sobě vlastním cestuje. Navštíví Anglii, Itálii, Německo. Seznamuje se se zajímavými lidmi své doby. Vzhledem k příbuzenskému vztahu s francouzským literátem Elémirem Bourgesem se malířka dostává do okruhu francouzské umělecké generace přelomu 19. a 20. století. Zároveň přebírá úlohu zprostředkovatelky české kultury ve Francii, organizuje několik výstav, zejména lidového umění, a ilustruje francouzskou literaturu přeloženou do češtiny.

Po návratu do Čech aktivně udržuje francouzské kulturní a společenské styky, zej-ména díky přátelství s diplomatem a básníkem Paulem Claudelem, který působil v letech 1909 – 1911 jako francouzský konzul v Praze. Vzpomeňme i malířčin kontakt se sochařem Augustem Rodinem, zvláště po jeho pražské výstavě v roce 1902 a následné cestě na Moravu, kdy byla Zdeňka Braunerová jeho hlavní průvodkyní. Umělkyně dosáhla řady mezinárodních ocenění na poli dekorativního umění, zejména svými návrhy a malbou skla (Londýn, Paříž, Saint Louis, Praha, Berlín). Velmi významným mezníkem bylo její přátelství s francouzským generálem Mauricem Pellé, se kterým umělkyně úzce spolupracuje na přípravě výstavy československého lidového umění v Musée des Arts Decoratifs v Paříži, v roce 1920.

Její dílo je velice různorodé. Nejprve se věnuje malbě, poté se stává vyhlášenou grafičkou s malými odbočkami do oboru malířské výzdoby a designu skla. Stala se zakladatelkou oboru knižní grafiky a estetické úpravy knihy. Vyvinula vlastní ornamentální jazyk, v němž využívala symbolů z různých kulturních oblastí. Je též autorkou statí o soudobých umělcích a patronkou několika českých umělců jako Chittussi, Vilém Mrštík, Julius Zeyer, Miloš Marten, Joža Úprka, František Bílek nebo Jan Zrzavý.

Roku 1902 se stává aktivistkou za záchranu staré Prahy. Na druhý den po stržení mariánského sloupu (4. listopadu 1918) pokládá na podstavec kolem jeho trosek veliký věnec. Ozdobí jej smutečním závojem a vizitkou se slovy „Plným jménem protestuje Zdenka Braunerová“. Později k tomu dodává: *„Nemohla jsem více učiniti, abych bolest svoji utišila a urážku Matce Boží ve tvář vmetenou částečně napravila. Čekala jsem, že někdo z davu se na mne vrhne, uhodí, ale nestalo se tak. Přiznávám se, byla bych i tu ránu ráda snesla pro své přesvědčení. A protože se nebojím, vložila jsem do věnce svou navštívenku“.*

Roku 1923 je zvolena jednatelkou „Odboru pro rekonstrukci mariánského sloupu Lidové akademie“. Jeho obnovy se nedočkala, ale jistě by byla šťastná, že její následovníci znovuobnovení mariánského symbolu, v roce 2020 dosáhli. Zdeňka Braunerová bydlela v Praze na Malé Straně ve Všehrdově ulici. Tam také dne 23. května 1934 umírá. Pohřbena je na Vyšehradském hřbitově. V září 1934 uspořádal umělecký spolek Hollar její posmrtnou výstavu.

Zdeňka Braunerová tvořila často v Roztokách u Prahy, kde nacházela klid a přírodu, kterou milovala. Tady si dala roku 1904 vedle rodinného sídla, „Braunerova mlýna“ postavit ateliér. Tady tvořila a přijímala své přátele. A to jsme přátelé již ve druhé části naší rubriky, tedy v „Pražských vycházkách“. Udělejte si výlet do ateliéru této výjimečné umělkyně. V současné době vlastní objekt Středočeské muzeum v Roztokách u Prahy, do jehož majetku přešel v roce 1974. Nový majitel v letech 2003 – 2005, přistoupil k jeho kompletní rekonstrukci. Rekonstrukce byla vedena maximální snahou o co nejvěrnější vystižení původní podoby. V současné expozici si tak můžete prohlédnout restaurované dveře, okenice, trámové stropy salonu, ateliéru i podkrovní místnosti v původní barevnosti a povrchové úpravě. V instalaci převažuje rozsáhlý soubor originálů, jemně doplněný množstvím osobních či rodinných předmětů i věrohodných dobových doplňků. V expozici je též zastoupeno více než 70 obrazů z různých období jejího života. Expozice je přístupná od dubna do října. A to už je protentokrát opravdu všechno. Přeji vám krásné počasí na výlety za uměním.

Váš Zdeněk František Zeman

A co nového v kavárně ...?

Samozřejmě i v kavárně máme připravené novinky. Co říkáte na zlatou hrušku? Podle toho, jak nám mizí pod rukama a ve vitríně se dlouho neohřeje, předpokládám, že se líbí dost. Co líbí, hlavně chutná. Chuť zlaté čokolády je nepřekonatelná. I když další bonbónek ve formě nového velikonočního zákusku bude také útok na vaše chuťové buňky. Nezapomeňte oslnit vaše návštěvy a objednávejte si své zákusky třeba i na velikonoční svátky. Stále se v tomto směru zdokonalujeme a rozhodně nepolevujeme. Hodně se učíme, držíme kvalitu a často i nasazujeme vlastní život. Na konci února jsme absolvovali výběr zmrzlin pro letošní sezónu a můžete očekávat jen to nejlepší. Samozřejmě se nebojte o své oblíbené stálice. A kdy se zmrzlinou začneme? Jakmile bude v předpovědi počasí trochu stálejší jarní počasí. Hned jak se alespoň trochu oteplí a nebude hrozit návrat k sáňkování a kulichům. Pak hned vymeteme pavučiny ze zahrádky, vytáhneme naši vitrínu a naplníme ji až po okraj skvělou zmrzlinou. A jak si ji můžete vychutnat? V křupavém kornoutku, zmrzlinovém poháru, na vaflích, nebo si ji odnesete v krabičce domů. A lákadlo inspirované výletem na pobřeží Amalfi? Citronová zmrzlina zalitá tradičním italským likérem Limoncello, bude tím pravým startem do zmrzlinové sezóny.

M.M.